

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

NAŠ SUVREMENIK POSLANIK MUHAMMAD

Muhammed Ahmed^{s.a.w.a.}, sin Abdullahov iz Mekke, posljednji Božiji poslanik, nije ikona na zidu, ni statua u niši, ni mrtva riječ u hadiisu, ni slovo na papiru, ni mjera za centimentre naših šalvara... Muhammed Resuulu'Llaah^{s.a.w.a.} je naš suvremenik, «milost svjetovima»; uključujući i ovaj!

Zato: nek ni muslimani, ni njihovi ljuti protivnici, ne dopuste sebi da ostanu uglavljeni: prvi u 6. stoljeću, njegove zemne ljudske pojave, drugi u odricanju njegove božanske misije, kojom je ahmedovski objedinio u kubnu dijamantnu formu sve ranije Božije poslanike i vjerovjesnike; podijelivši sa savršenom kružnicom božanskog On-stva isti centar i tetive.

Bog je njima - Poslanicima^{s.a.w.a.} i Imamima^{a.s.} - čuvarima Objava izmedju njih, i posljednjeg, nakon svih, Mahdia^{a.s.}, «punio nebesa, dok nije postalo jasno da nema boga osim On!».

Zato: nek ničija i nikakva mržnja ne prekida ovaj predivni Baaba Maalov poj! Nek ne nasrće na nj citatom ili kletvom, ili odmazdom...! Nek ničija zabrana niti fetva, ničija predrasuda - taj epitom najcrnjeg mraka koji može obuzet um i srce pojedinca, naroda, zemlje, planete..., nek niko ni sebi ni drugima ne za/brani gledat (prikazivat) Madžid Madžidov film «Muhammad Rasuul»!

To mogu samo gluhi i slijepi! «Uistinu, ne možeš učiniti mrtve da čuju, niti dozvati gluhe iza ledja» (Q. 27:80), prenosi nam prije više od četrnaest stoljeća Božije riječi kao milost svjetovima baš taj Muhammad, Božiji poslanik, neka je Allahov blagoslov na nj, i na njegov čisti rod! Posljednji od jednakih!

Ako neko sam izabere ostati uglavljen u vremenu Muhammadove^{s.a.w.a.} poslaničke pojave u 7. stoljeću naše ere, nije ništa razumio od njegova

mi'radža. Njegova uspona u metafizičke sfere, koji ga je učinio Ahmedom^{s.a.w.a.}; Poslanikom-Resuulom^{s.a.w.a.}, ne samo fizičkom, genitivnom svijetu opažanja i oplodnje, već i akuzativnom svijetu metafizičkog Bitka kojeg kontempliramo. Ne samo transcendentnom, ezelskom, koji nam daruje polje prirode ali i gnoze, nego i inteligibilnom, aqlovskom, u kojem se krećemo razumom, i koji je i svijet naše historije, i našeg stvaralaštva. Uključujući i naša samo/razaranja.

Ako neko odbija slušati Baaba Maala i slične, ili gledati Madžid Madžidove filmove, pa se još baca fetvom i na Madžida, Iranca, i na Maala, Senegalca, onda on, Bosanac, ili neko drugi, nije ništa razumio od vjere – imaana. Koja je *axis mundi*, osovina svijeta, mlinskog točka do čijeg metafizičkog vrha ne dopiru pogledi, a s čijeg se fizičkog dna slijevaju brzaci vode. Ima neko vrijeme kad je, životodarnu, pijemo, a onda ima neko vrijeme kad se samo gusulimo za smrt njezinom omahom.*

Sarajevo, 19.06.2016. 3:01 pm

* Vodena prašina oko mlinskog točka.